

Samu Räsänen
LL, erikoistuva lääkäri
KYS
Erikoistuvien kapteeni
samu.rasanen[a]kuh.fi

Varo nuorta lääkäriä ja vanhaa parturia

Varsinkin urani alkuvaiheessa sain usein kuulla lausahduksen potilaan suusta: ”Onpas nuori lääkäri!” Uskon, että en ole ainoa, joka kyseenomaisen lausahduksen on kuullut. Viestin takaa toki ymmärsin, että kysymys on potilaan kokemasta epävarmuudesta nuoren lääkärin tieto- ja taitotasoa kohtaan, ja kuuluhan vanhan sanontakin: ”Varo nuorta lääkäriä ja vanhaa parturia.” Sittemmin olen yhä harvemmin enää (valitettavasti) kuullut tuota lausahdusta potilaiden suusta. Tokaisu saa toki pohtimaan koulutuksen merkitystä valmistuneen lääkärin osalta; saammeko tarvittavat tiedot ja taidot koulutuksemme aikana? Koska anestesiologia on tiedon lisäksi myös kädentaitoa vaativa ala, olisi ensiarvoisen tärkeää, että erikoistumiskoulutuksen aikana saisi kokeneen erikoislääkärin ohjauksessa hoitaa mahdollisimman monta erityyppistä anestesiaa ja toimenpidettä. Kokemus kun tuo varmuutta, myönsi sen itselleen tai ei.

Erikoislääkäriksi valmistumiseen vaaditaan tällä hetkellä tiedolliselta puolelta hyväksytyt kuulustelu ja taidolliselta puolelta lähinnä työskentelyä anestesiologian ja tehohoidon tehtävissä 4 vuotta ja 9 kuukautta sekä terveystieteiden ja reunalpalvelut. Viime ajat ovat näyttäneet, että maassamme on käynnissä terveydenhuollon keskittäminen yhä isompiin yksiköihin, joissa yksittäisen erikoistuvan suorittamien anestesioiden ja toimenpiteiden seuranta voi luonnollisesti olla haastavampaa. Ratkaisu toimenpiteiden seuraamiseen löytyy lokikirjasta, johon erikoistumisen aikaiset anestesioiden ja ”temput” merkataan. Tässä

maassa ongelmaksi koen sen, että kaikki tuntuvat keksivän tuota pyörää uudestaan kukin omilla taitoillaan. Emmekö voisi puhalttaa kehittämistyön osalta samaan hiileen, jotta saisimme kansallinen (miehellään sähköisen) lokikirjan? Uskon että jokaisen yliopiston tavoitteena on varmasti luoda osaavia ja taitavia erikoislääkäreitä. Hyvän ja toimivan lokikirjan avulla voisimme muuttaa koulutustamme lähemmäksi osaamiseen perustuvaan koulutukseen. Näin turvaisimme jatkossakin terveydenhuollon muutosten tuulessa osaavia ja taitavia vastavalmistuneita lääkäreitä. Ehkä ajan kanssa vanha sanontakin kansan suussa saavuttaisi muodon: ”Varo vanhaa parturia!”. ■

Voisimmeko puhalttaa yhteen hiileen, jotta saisimme kansallisen sähköisen lokikirjan?